

dens til racisme og en klar indstilling om, at de mennesker, vi byder velkommen, som er i nød, og som vi byder inden for vores døre, skal gives en ordentlig og anstændig behandling. Det var derfor, jeg i formiddags sagde, at det emne ikke er til diskussion, at det ikke er det, det drejer sig om. Det er vi enige om, og det har været baggrunden for den udlændingepolitik, vi også som regeringsparti igennem mange år har været med til at føre og formidle her i Folketingssalen.

Derfor vil jeg gerne tage skarpt afstand fra statsministeren, når statsministeren siger, at vor holdning om en udsættelse af tredje behandling beror på en umenneskelig indstilling og et taktisk spil.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg ikke synes, det er rimeligt. Jeg troede i øvrigt, at det var en statsministers væsentligste opgave, i særlig grad når man leder en mindretalsregering, igennem sine udtalelser at være med til at formidle et bredt samarbejde her i Folketinget, og udlændingepolitikken ville være et godt emne at starte med. I stedet har statsministeren med sine udtalelser været med til at grave grøfterne dybere her i Folketinget. Det var et dårligt valgt tidspunkt.

Men i øvrigt var det jo ikke en tale, statsministeren holdt til Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet. Det var en tale, der blev holdt til de socialdemokratiske borgmestre, som har valgt at komme med et nødråb. Jeg kender de socialdemokratiske borgmestre så godt, at jeg ved, at der er en meget høj grad af loyalitet i de kredse over for det, som partitoppen har besluttet. Og når derfor Thorkild Simonsen og andre borgmestre står så klart frem, som de har gjort, er det, fordi de har et reelt problem ude i kommunerne, hvor tingene skal administreres i det daglige, som de ikke rigtig ved hvad de skal stille op med, og det er derfor, vi på et seriøst grundlag anvender grundlovens bestemmelser om, at dette Folketing kan holde en tænkepause, inden man træffer en endelig beslutning. Det er velvalgt, og det er sagligt valgt.

Men jeg er desværre bange for, at Socialdemokratiet med sin holdning og sin nægtelse af en åben debat om disse ting er med til at grave en større og større afgrund imellem, hvad der bliver besluttet her i Folketinget, og hvilken holdning der råder ude i befolkningen, også i de socialdemokratiske ledede kommuner.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Indenrigsministeren har i de sidste dage i mediernes og her i Folketingssalen indført en helt ny praksis: Indenrigsministeren refererer, hvad andre har sagt i interne møder. Det er brud på noget helt fundamentalt i det politiske arbejde. Jeg ved også fra hr. Helge Adam Møller, at indenrigsministeren er blevet advaret om, at hvis indenrigsministeren vil referere fra lukkede møder om, hvad vi andre havde sagt, så vil vi referere, hvad ministeren har sagt.

For at det skal ligge helt klart, må jeg sige, at hr. Helge Adam Møllers beskrivelse af et møde hos indenrigsministeren var aldeles præcis, aldeles sandfærdig; jeg var selv til stede.

Det var nu egentlig hr. Steen Gade, der kaldte mig på talerstolen. Han læste op af en tale, som vores formand har holdt på et landsmøde. Han kunne have læst så mange andre landsmødetales op, for hvert eneste år har vores formand taget udlændingeproblemet på programmet – i modsætning til så mange andre partier – og fået bragende bifald.

Det, der er interessant – man kan jo så være glad for, at det først kommer så sent i debatten – er, at hr. Steen Gade ikke kunne lade være med at indføre ordet racisme her fra talerstolen igen. Det er jo på den måde, man tryner almindelige danske borgere, så de ikke tør skrive læserbreve. Almindelige danske borgeres velberettigede bekymring over situationen i Danmark skal trynes og undertrykkes! Jeg vil tillade mig at citere fra Kristeligt Dagblads leder i går. Jeg ved godt, at Kristeligt Dagblads lederskribent, Jens Ravn-Olesen, ikke vil tages til indtægt for Venstres politik, og det skal han heller ikke, men vi i Venstre kan godt være enige i, hvad han skrev i Kristeligt Dagblad i går, og jeg citerer, for det er præcis de ord, der er begrundelsen for, at vi har begæret sagen udsat:

»Hverken folkeafstemninger eller voldsomme indskrænkninger og stramninger i den danske politik kan erstatte behovet for, at politikerne søger større folkelig opbakning bag den danske flygtningepolitik. Begge dele kan hurtigere, end mange tror, blive følgen, hvis politikerne ikke tør tage debatten og vel at mærke gøre det uden nedladende eller diskriminerende afvisning af mange danskeres angst og usikkerhed.«

Formanden:

Jeg giver ordet til hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning. Der er tre yderligere indteg-